

ROBERT GOJEVIĆ

MRTVA

FOTOGRAFIJA

Ambrotipija, 18×13 cm, 2023.

Naslovnica: Ambrotipija, 13×18 cm, 2022.

ROBERT GOJEVIĆ:

MRTVA PRIRODA, MRTVA FOTOGRAFIJA

Mrtva priroda, tema prisutna u europskoj umjetnosti od renesanse do modernizma i ranih fotografskih istraživanja 19. stoljeća, u suvremenoj fotografskoj praksi predstavlja poligon za istraživanje svjetla, kompozicije i simbola, dok mrtve prirode Roberta Gojevića imaju neku drugu dimenziju. Zapravo, Gojević po prvi put izlaže svoje mrtve prirode koje nisu nostalgija već paradigma, kritika odnosa koju nalazimo u njegovim aktovima i portretima. Stvari postaju scenografija tišine, a cvijeće i voće metafora trajanja, nestajanja i umiranja. Mrtvog cvijeća i voća. Mrtve fotografije. Paradigma prolaznosti. Povijesni proces mokrog kolodija uvodi komponentu vremena u kojoj su objekt, svjetlo i kemija dio rituala koji nije isključivo komponiranje prostornih odnosa. Gojevićeve mrtve prirode fotografiju predstavljaju kao materijalnu, sporiju i promišljenu umjetničku formu. U vremenu digitalne brzine on fotografiju vraća temeljnim vrijednostima medija – svjetlu, kemiji, strpljenju i tamnoj komori, sporom procesu i neizvjesnom ishodu, ali i autentičnosti svakog ručno izrađenog otiska koji prkos digitalnoj fotografiji i buni se protiv umjetne inteligencije. Prkos kao stav i kritika odnosa prema fotografiji kao znanju dosljednost je koju Gojević u razgovoru uvijek iznova naglašava. U kontekstu vremena, izložba mrtve prirode više je od voća i cvijeća koje vene i postaje smeće, suptilna je kritika društva koje proizvodi smeće.

Robert Gojević je autor razapet između tradicije i suvremenosti, dosljedan istraživač povijesnih fotografskih procesa koji je odabrao mokri kolodij kao tehniku kojom su u ranom razdoblju fotografije stvarane fotografije na staklu (ambrotipije) i metalu (ferotipije). Proces zahtjeva brzinu i preciznost, staklena ili metalna ploča moraju biti pripremljene, eksponirane i razvijene dok su još mokre. Gojević inzistira na dosljednosti povijesnog procesa i fizičkoj prisutnosti fotografije. Fotografski opus ukorijenjen u istraživanju fotografskog medija povijesne procese koristi kao vizualni i tehnološki dijalog sa starim majstorima i kritiku odnosa prema fotografiji. Kao kolekcionar i interpretator fotografije 19. stoljeća, Gojević razvija krajnje suvremeni dijalog s pionirima fotografskog medija. U svoj rad uključuje reference na Pommera, Standla i druge majstore 19. stoljeća, no istodobno gradi prepoznatljivi vizualni jezik. U mrtvim prirodama taj se dijalog očituje u povratku fotografije njezinoj izvornoj, meditativnoj ulozi koju Gojević razvija kao kontemplativni odnos prema predmetu i materijalu.

Povijesni procesi 19. stoljeća (mokri kolodij, ambrotipija, ferotipija) na međunarodnoj sceni suvremene fotografije posljednjih desetljeća doživljavaju revitalizaciju. Tehnička zahtjevnost i vizualna jedinstvenost izazovi su koji ne funkcioniraju kao nostalgija, već kao sredstvo otpora i kritički alat koji fotografiju vraća umijeću i znanju, materijalnosti i prolaznosti, istodobno otvarajući prostor za istraživanje, konceptualnu interpretaciju i kritiku društva. Među nekolicinom hrvatskih fotografa koji prakticiraju tehniku mokrog kolodija Gojević je dosljedan, u svom zagrebačkom ateljeu radi s kamerom velikog formata iz 19. stoljeća na način prvih zagrebačkih rezidencijalnih fotografa. Usprkos ograničene pokretljivosti, njegov pristup karakterizira postmodernistička slojevitost: povijesna

svijest, tehnička virtuoznost, konceptualna promišljenost i narativna dimenzija. Portreti, krajolici, aktovi i mrtve prirode uvijek su strukturirani kao promišljene cjeline, projekti koji osim jasne metodologije i istraživačke ambicije posjeduju društvenu angažiranost.

Mrtve prirode i mokri kolodij Roberta Gojevića afirmiraju suvremenu fotografiju kao materijalnu, sporiju i promišljenu umjetnost. U vremenu brzine i digitalne lakoće okidanja, Gojević fotografski rad vraća temeljnim vrijednostima medija – svjetlu, kemiji, znanju i strpljenju. Ambrotipija proizvodi meku, prozračnu sliku, dok je ferotipija tamnija, kontrastna i grafički snažnija. Obje tehnike naglašavaju materijalnu prisutnost fotografije: tragove kemije, rubne sjene, slučajne mrlje i nepravilnosti kao dio estetskog koda slike. Proces nije skriven ili retuširan, već je naglašen kao autorski rukopis. U vremenu digitalne fotografije ovisne o filtrima i popravljaju slike, Gojevićeva estetika je izraz prkosa, otpor i kritički komentar automatizacije fotografskog procesa i dematerijalizacije slike. Snimanje povijesnom tehnikom je meditacija o prolaznosti, trajanju i ljepoti nesavršenih detalja, dok je mrtva priroda meditativni objekt.

Mrtve prirode Roberta Gojevića važan su doprinos suvremenoj hrvatskoj fotografiji. Primjenom povijesnih procesa Gojević otvara prostor revalorizacije, dijalog s baštinom i konceptualni pristup klasičnim motivima. Gojevićev opus, prepoznat kao most između prošlosti i sadašnjosti¹ otvara ciklus koji u svojoj klasičnosti naglašava studijski pristup i materijalnost kompozicije, dok su iza meditativne tišine prisutni sirova emocija i bunt. Mrtva priroda kao metafora nestajanja prati spori ritam trajanja i umiranja – cvjetovi venu i suše se, voće gubi svježinu, a predmete prekrivaju fini slojevi vremena. Materijalnost ploče, sporost izrade i neizvjesnost kemijskih reakcija naglašavaju komponentu vremena i prolaznost, što su teme inherentne motivu mrtve prirode. U tom kontekstu mrtve prirode Roberta Gojevića predstavljaju istraživanje i kritičku reinterpretaciju suvremenih vizualnih i teorijskih pitanja. Gojevićev opus mrtvih priroda primjer je kako povijesni procesi funkcioniraju kao konceptualni alati suvremene umjetničke prakse.

Draženka Jalšić Ernečić

¹ robertgojevic.com/others.about-me

Ambrotipija, 18×13 cm, 2022.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2021.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2024.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2022.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2024.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2020.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2022.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2020.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2022.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2020.

Ferotipija, 18×13 cm, 2021.

Robert Gojević (rođen 1968.) hrvatski je fotograf i vizualni umjetnik specijaliziran za povijesne fotografske tehnike i umjetnički portret. Njegov rad spaja tradiciju i suvremeni vizualni izraz, istražujući granice fotografije kroz rekonstrukciju i reinterpretaciju povijesnih procesa. Rođen i živi u Zagrebu, gdje djeluje kao slobodni umjetnik.

Njegove su fotografije izlagane na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu te objavljivane u uglednim nacionalnim i međunarodnim medijima poput New York Timesa i Le Monda. Dobitnik je više nagrada, uključujući zlatnu medalju na prestižnom natječaju u New Yorku. Njegovi portreti suvremenih umjetnika, dizajnera, književnika i glazbenika koriste se kao službeni portreti i objavljeni su na koricama knjiga, u publikacijama i medijima.

Gojević je bio osnivač, glavni urednik i umjetnički direktor prestižnih fotografskih magazina Bulb i Blur, koji su imali globalni doseg i bili prepoznati kao jedni od vodećih internetskih magazina o fotografiji u svijetu. Kroz urednički i kustoski rad promovirao je suvremenu fotografiju, organizirao izložbe i bio selektor na međunarodnim natjecajima.

Aktivan je član ULUPUH-a i HZSU-a, gdje kroz predavanja i radionice prenosi znanje o povijesnim fotografskim tehnikama. Njegov rad karakterizira posvećenost dugotrajnim projektima, od kojih se istječe serija Zagreb, u kojoj već više od osam godina dokumentira motive grada koristeći povijesne procese fotografije.

U vremenu digitalne dominacije, Gojević odabire put analogne autentičnosti i ručne izrade, stvarajući unikatne fotografije koje ne mogu biti reproducirane, naglašavajući tako vrijednost fizičnog i neponovljivog umjetničkog izraza.

Izložba obuhvaća 16 radova predstavljenih u obliku reprodukcija, tiskanih na papiru formata 30 × 42 cm.

Ambrotipija, 13 × 18 cm, 2020.

Ambrotipija, 18×13 cm, 2022.

ROBERT GOJEVIĆ

MRTVA FOTOGRAFIJA

NAKLADNIK: Muzej Prigorja • ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle • PREDGOVOR: Draženka Jalšić Ernečić

LIKOVNO OBLIKOVANJE: Tomislav Mrčić • SLOG I PRIPREMA ZA TISAK: Ovum

TISAK: Graforad • NAKLADA: 150 komada

ISBN 978-953-8584-33-6 (MEKI UVEZ) | ISBN 978-953-8584-34-3 (PDF)

STRUČNA KONCEPCIJA IZLOŽBE I LIKOVNI POSTAV: Robert Gojević

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE: Josip Kovačević • 3D VIRTUALNI RAZGLED: Mario Dokša

Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 5 • 22. rujna – 5. listopada 2026.

Izložba je ostvarena sredstvima Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske

Ambrotipija, 13 × 18 cm, 2020.

2026. | 40. SEZONA

JANA KARLAULA, IVONA KATALINIĆ MIKLEŽ, 1. – 17. travnja

ANDREA HOJNIK FIŠIĆ, KREŠIMIR RAJKI, 23. travnja – 8. svibnja

TOMISLAV BUNTAK, 15. – 29. svibnja

MARIJANA ŽUPANIĆ BENIĆ, GABRIJELA ŠIMIĆ, 3. – 17. rujna

ROBERT GOJEVIĆ, 22. rujna – 5. listopada

KORALJKA KOVAČ, 8. – 22. listopada

SMILJANA BREZOVEC MEŠTRIĆ, 5. – 19. studenog

VILIM SVEČNJAK, 26. studenog – 11. prosinca

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI, 17. prosinca 2026. – 28. siječnja 2027.

Galerija Kuriya Muzeja Prigorja od 1986. godine aktivno sudjeluje u oblikovanju sesvetske i zagrebačke likovne scene. Tijekom godina u njezinu je prostoru realizirano oko tristo samostalnih i skupnih izložbi, na kojima su se predstavili brojni umjetnici – od autora „Sesvetskog likovnog kruga” do istaknutih imena poput Jadranke Fatur, Vere Dajht Kralj, Vinka Fabrisa, Milene Lah, Vinka Fištera, Rudolfa Labaša, kao i mnogih drugih. Izložbe su popraćene stručnim kritikama i osvrtima uglednih autora, među kojima se ističu Matko Peić, Vladimir Bužančić, Oka Ričko, Josip Škunca, Zdenko Rus, Nada Križić, Nikola Albaneže i Milan Bešlić.

PROGRAM GALERIJE KURIJA ZA 2026. GODINU ODABRAO JE SAVJET GALERIJE U SASTAVU: Feđa Gavrilović, David Kelčec, Sanda Stanačev Bajzek, Barbara Vujanović i Tomislav Dilber

VODITELJICA PROGRAMA: Maša Štrbac